

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Bakščar, President
L. Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and address of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja na Ameriko in Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado Za pol leta	\$6.00
Za inozemstvo za celo leto	\$8.50
za četrt leta Za pol leta	\$3.00 \$3.00
Subscription Yearly \$6.00	\$3.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemali nedelj in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovno posiliati po Money Order. Pri spremembri kraja naravnika, prosimo, da se nam tudi prejme bivališče naznani, da bitre najdeme naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: Chelsea 3-3878

GRAFT IN KORUPCIJA

Pred kratkim so prišli v New Yorku na sled velikim nerdenostim pri razdeljevanju podpore revežem in nezaposlenim. Na milijone dolarjev je bilo na razpolago in o gromne množine živil in drugih potrebi, reveži in resnično potrebeni so pa od tega le malo dobili.

Toda ti ni bilo samo v New Yorku. To se opaža povsod po Ameriki, kjer bi bilo treba podpora pravično razdeliti. Nekaj sličnega opažamo tudi pri razdelovanju kontraktov za javna dela. Povsod se pojavijo krvosesi in sleparji, ki se skušajo obogatiti in se dejansko tudi obogate z denarjem, ki ni njim namenjen.

Najboljši dokaz nam nudi Civil Works Administration, ki je morala prenehati s svojim poslovanjem, kajti grafta in korupcije je bilo več kot preveč.

Tem šandalom ne bo mogoče tako zlepa naraviti konca, kajti polje za sleparje je ogromno, in do plena je kaj lahko priti.

Predsednik Roosevelt je te dni podpisal šest postavki, čiji svrh je poosrtiti zasledovanje zločincev.

Ali si moremo predstavljati večjega zločinka kakor je tisti, ki ukrade revežu boren grizljaj kuhu?

Proti takim ljudem pa ni nobene uspešne postave. Običajno se mu ne zgodi nič drugega kot da ga zapode iz službe, potem ko si je že dobra napolnil žepe s krivčno pridobljenim blagom in denarjem.

KAKO MISLI JAPONSKI ADMIRAL

Te dni se je mudil v Berlinu japonski admiral Matsušita, ki je v listih sledče izjavil:

Japonska in Nemčija sta v isti vrsti, kajti obe se bajučeta za prostor na solnecu. Da se jima ustrezte, za to ni treba vojne. Ako se Nemčiji da, kar hoče, in Japonski, kar hoče, ni treba vojne. Toda, če se jima ne da? Kaj potem zahteva Japonska?

Mornarico ki bo enaka ameriški in angleški.

Velenile morajo priznati japonsko posest Mandžurije in dela Mongolije.

Velenile naj izvolijo vzeti na znanje, da se je treba preje sporazumeli z Japonsko, kadar govore o kitajskih zadevah. Japonska brez pridržka izjavlja, da zahteva prvenstveno stališče na Tihem oceanu in protektorat nad Kitajsko.

Za Nemčijo zahteva japonski admiral popolno svoboščino oboroževanja. Dalje, da se Avstrija priključi Nemčiji, Nemčija naj dobi predvojne meje v Evropi. Nemčiji je treba vrniti vse njene kolonije. Nemčiji je treba dati svobodno roko v kolonizaciji Rusije. Z drugimi besedami: — Japonski naj pripade Azija, Nemčiji pa Evropa.

Včasih je dobro poslušati generale in admirale, ker ti so ponavadi bolj odkriti in povedo bolj resnično mišljenje vladnih krogov kakor pa diplomati.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO

Za \$ 2.50	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir. 100
\$ 5—	Din. 200	\$ 17.90	Lir. 200
\$ 7.25	Din. 300	\$ 44—	Lir. 500
\$11.75	Din. 500	\$ 87.50	Lir. 1000
\$22.75	Din. 1000	\$ 174—	Lir. 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJajo SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENIBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgornj navedeno, bodisi v dinarjih ali hrani dovoljujemo še bolje pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARIJAH

Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" " \$10.00 "	\$10.65
" " \$15.00 "	\$16—
" " \$20.00 "	\$21—
" " \$40.00 "	\$41.20
" " \$60.00 "	\$61.50

Prejemnik dobí v starem kraju izplačilo v dolarih.

Nova nakazila izvršujemo po Cable Letter na pristojbino s. —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glaš Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

216 WEST 18th STREET NEW YORK CITY

KONEC PARLAMENTARIZMA V ITALIJII

Rim, 14. maja.

Svet se je premašo zavedel zgodovinskega pomenu onega dne, ko je italijanski kralj s prestolnim govorom začetkom maja meseca otvoril novo zakonodajno dobo italijanskega parlamenta. Zakaj tega dne je italijanski kralj napovedal reformo italijanske ustavne na stanovski podlagi.

To dejstvo je jasno dalekosegnega značaja, zaskaj s tem dinem se začne praktična realizacija stanovskega državnega reda v Italiji, ki je dozdat prav za prav obstoj sam na papirju. Tako zvani zakon o korporacijah, ki je izšel 18. januarja 1934 je postavil državo na podlagu korporacij samo načema. Zdaj, ko je monarh sam izrekel, da se bo izpremenila italijanska državna ustava sama, je še ustvarjena zakonita možnost, da se zakon o korporacijah udejstvi. In res je Mussolini takoj potem, ko je kralj to reformo v svojem prestolnem govoru napovedal, izdal dne 9. maja uredbu, s katero se ustavovi v Italiji 22 korporacij, iz katerih se bo v kratkem sestavlja vrhovni korporacijski svet. Te korporacije bodo tisti organi, ki bodo delegirali svoje člane v poslansko zborovico in izvirno v skupini industrijskega ciklusa. V tej korporaciji je zastopana papirna industrija po 2 delodajaleh in 2 delavcih, papirotehnika po 1 delodajalem in 1 delavcu, poligrafskega inštanjija po 2 delodajaleh in 2 delavcih, založnikov po 1 delodajalem in 1 delavcu, časopisni izdajatelji po 2 delodajaleh in 2 delavcih. Del kraljeve udejstvi je, da bo v skupini industrijskega ciklusa, ki je zastopana papirna in zdravstvena industrija, imela 20% delodajalev, ki jih bo imelo 20% delavcev.

Bilo bi zanimivo, če bi naveli vse 22 korporacije, ki spadajo v prvi, drugi in tretji ciklus, vendar je to stvar strokovnih listov. Samo zaradi zanimivosti navedemo en sam zgled, ki se na pr. tice papirja. Korporacija v drugi (2.) skupini, to je v skupini industrijsko-trgovskega ciklusa. V tej korporaciji je zastopana papirna in zdravstvena industrija po 2 delodajaleh in 2 delavcih, papirotehnika po 1 delodajalem in 1 delavcu, poligrafskega inštanjija po 2 delodajaleh in 2 delavcih, založnikov po 1 delodajalem in 1 delavcu, časopisni izdajatelji po 2 delodajaleh in 2 delavcih. Del kraljeve udejstvi je, da bo v skupini industrijskega ciklusa, ki je zastopana papirna in zdravstvena industrija, imela 20% delodajalev, ki jih bo imelo 20% delavcev.

To je odslej tudi formalnopravno stanje, ki ga ima pačenam še letos podrobno določiti in izglasovati, kakor mu bo seveda ukaželet dne.

268 predstavnikov delodajalcev in iz 170 predstavnikov tehnik, to je, iz 739 članov. Tale vrhovni svet ali Consiglio delle Corporazioni bo izvoliti predstavnike v poslansko zborovico in senat, ki bo sta odobravala gospodarske, zanesljive načrte, ki bodo izšli iz iničiativ posameznih korporacij oz. njihovih svetov, tako, da bodo korporacije imela v resnic postavljeno funkcijo, seveda pod strogin nadzorstvom in absolutno integrirano fašistično stranke, oziroma vlade in njenega direkta. Obenem daje Mussolini korporacijam in njihovim svetom načelo, da se delujejo z državno upravo in izvajajo vpliv na njo z namenom, da se uprava modernim gospodarskim, socijalnim in kulturnim potrebam primerno deblokiratira.

Kakor omenjeno, bo vrhovna politična vprašanja diskutirala in o njih sklepal Gran Consiglio, ki bo bržač in se zagotavlja. Domnevno so hodili gledat, kaj bi bilo. Ker pa je bilikov temna, niso niti cesar zapazili.

Naslednje jutro 8. maja je šel blagoslov pogledat za psom. Pri tem je načel kakre 3 strelnje lovske puške od doma proti gozlu v hribu precej ponfeto travo. To je bilo znatenje, da je tem hodila neka žival v nekak vlečka. Bili so tudi krvavi sledovi. Načer je lajanje večjega psa, ki je bil zavrtan v vreči travi ostanki domačega psa. Bili sta pa le zadnji nogi, in nekaj hrbitišča. Drugo je bilo vse pojedeno, tudi kosti in glava. Nato je še gospodar pogledat in je bržač rekel: — To je bil volk!

Tako je zvezč so ostanevali psa zavrstili in postili, da volk pride po ostali pleni in obenem po plenil. Načer je zvezč so ostanevali psa zavrstili in postili, da volk pride po ostali pleni in obenem po plenil. Načer je zvezč so ostanevali psa zavrstili in postili, da volk pride po ostali pleni in obenem po plenil.

Zjutraj 9. maja pogledajo. Pasjih ostankov nikjer in zveri nikjer. Gospodar, ki je obenem zavrstil vola, vzame puško, lovskega pacanca in nekaj ljudi seboj, da pogledajo v bližnji gozd in se prepričajo, kaj je na stvari. Ko je nekaj časa hodilo, zapazi gospodar nekero zver, ki je ležala za smrtno. Poklic je ostale in v stegnjeni zveri vidijo — volka. Zver je imela dolge močne zobe, močno glavo in po koncu stojajo dlako. Meri na dolgost 1.50 m. repa pa mu je nekaj manjša, visok pa je 75 cm.

Odtek se je zver priklatila, ni znano. Samo tukaj je v daljšem okolišu zgnilo nekaj psov. Po zvezči je bila na tem zelo značilno stvar. Mlado dekle se je smrtno zaljubil v fanto, ki ni bil niti prida. Previli in dokazovali so ji, da nič pride po, da je bilo vse skupaj bob v steno. Nekega dne so ga pa zaradi neke slapirje zapeli za šest mesecev.

— No, zdaj bo menda ja ozdravljena — stari se mislila njen oče in mati. In sta ji zmagovalno rekla: — Zapet je, ves, da je zapet. Zdaj se menda ne bo poročila z njim.

Kritizirati se da na vse mogoče načine.

— Kaj misliš o moji ženi? — je vprašal novoporočenec prijatelja.

— Grbi je bila lahko kakor je.

Umevno je, da novoporočenec s to kritiko ni bil posebno zadovoljen.

Zato je kritik popravil svojo sordbo rekoč:

— No, sem hotel reči, da bi bila lahko lepša kakor je.

Na tem mestu sem že večkrat ponudil, da je pravilno izbrana.

Dopisnik, poročevalce ali pisatelj, ki se ne zna pravilno izbrati, ga včas počoli, da je strah in groza.

Tako sem naprimer čital v nekem starokrajskem časopisu sledče počilo:

— Naša farna cerkev je dobila tri nove zvonove. Včeraj so jih pripravili. V nedeljo se bo vršila velika slavnost. V to svetu bo prisotno pet župnikov iz sosednjih farz in šest županov iz sosednjih občin. Ob desetih dopoldnejih bodo svečano obslili.

— Žena je čla s svojim možem kupoval kopalno obliko.

Bogata je bila, pa nič kaj lepe postave.

In izbrala si je globoko izbrana srajčico ter dobro ped dolge hlače.

— Nikar ne kaže tega — se je zgrozil mož. — Tačka ne smeš v kopališče. Kaj bodo pa ljudje reki?

— No, kaj bodo ljudje rekli?

— se je postavila preden.

— O, nič — je odvrnil pohlevno, ko bodo mene in tebe pogledali, bodo rekli, da sem te samo zaradi demagijo tvzel.

— Ali ste že videli najnovije poročne prstane?

Lepi so, toda tenki, strašno tenki in drobčani. In na zelenkasto se spreminja.

Pred leti so bili poročni prstani drugačni: moč

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. HERRLICH:

VELIKA REKA

Kdor bi pričakoval tiste čustvene učnosti, ki nam jo prinašajo zapadnoevropske koncertne dvorane pod imenom "Volga", bi se zelo motil. Samotno in suboparno leži gric Stenka Razin na saratovskih bregovih in komaj da še ve kdo pripovedko o velikem roparju in njegovih delih. Nič več se ne pomikajo ob robu bregov vlačile lađi po ritmu volžke pesni in noben pevski zbor domskih kazakov ne skrb za primereno razpoloženje.

Drugi ritmi gospodinje sedajo na prestranih žodah, drugo življenje valju tu, nič manj lepo od prejšnjega, vsaj za tistega, ki razume njegovo govorico. Volga, glavna reka Rusije in največja reka v Evropi, je že davnno postala glavna življenjska žila vzhodnoevropskega prometa. Po plovnih pritokih zgornjega teka: Oki, Mologi, Šeksni, ki jo vežejo z Ljeningradom, odpira promet južnozahodno Rusijo, obrobne države Kaspijskega morja in vsaka premožnutev v ozračju, ki je gospodarsko in politično nezaslužno napeto, najde tu svoj viden obraz.

Komaj se spomladi reku oprostil led, se pojavi na zgornjem teku dolge vrste ladijskih tankov, ki jih vlečejo parniki. So iz samega želaza in obsegajo poprečno po 7500 ton! Vsako leto prepeljejo iz bakuljskih studenec čez Astrahan tri milijone ton nafte in jo puščajo v Nižnem Rybinsku in Peru. Tam pretrečjo dragocene surovino na petroleske vlake, ki jo razvojijo danes v industrijske kraje in v inozemstvo. Če je pa položaj na svetovnem trgu ugoden, potem pridejo v Batum mednarodne petroleske ladje in potem steče velik del ruske nafte po "pipe line" — tisoč kilometrov dolgi cenvi napeljavi iz Bakna v Batum.

Nemški naseljeni so bili izpremenili stepne okoli Samare in Saratova v bogato žitnico. V sedanjem času najtršega napora je za Rusijo dvakrat važno, da dobi v roke ves žitni pridelek. Povsod ob Volgi vidimo pred žitnicami in mlini velike lesene barke. Povsod mirizljena delavnost. Pod vojaškim varstvom nakladajo ladje, ki jih vlečejo potem parniki po reki navzgor v prehrano severnih pokraj.

Tipična slika vsakega potovanja po Volgi so vedno zopet veliki splavni lesa. Na svojevrsten način se prilegajo v pokrajinski okvir. Posamezni splavi so pogosto po več zol na jug. Parniki so razmeroma dobro urejeni, imajo promenadni krov, razgledni salon in prav prijetne kabine 1. in 2. razreda. Samo dnevi stare ruske prehrane na pet dnevni vožnji iz Nižnjega Novgoroda v Astrahan sedaj ne najde več; ladijska kuhinja se preskrbuje od slučaja do slučaja in morajo potniki dostikrat nepričakan stradati. Tragikomicno je videti, kako se na postajah vsejejo potniki proti prodajalem, da si kupijo parabokl, malo kruha, surrogata mazala ali jaje. Potem pa kuhinja zoper presenteri s čudovitimi ribljimi jedini, sterletom in kaviarjem, ki so za zapadnjaka redki oblikzi.

Slovitih pokrajinskih lepot na voljni po Volgi ne smemo iskati po "Volnikih". Toliko hvalejene Sienske gore pri Samari nas razočarajo. Neizrekljivo pa se dojema našega stva prostranstvo te pokrajine, globoka melanholija brezbriznih rečnih voda, medsebojna igra neba in oblakov. Nepozabno se vstane v spomin Rumensovodni samostan pri Nižnjem Novgorodu, ki se v jutranjem blagu dviga iz voda s svojimi neštetimi pozlačenimi kupolami in stolpeči kakor pravljenci. Kjer se reki razširi, se vozimo cele dneve kakor po morju, le v datji obroblju obzorje sipasto rjav pas grščev. Izza zarez se posveti potem zdaj pri zlaji zlata kupola, sinja kupola z zvezdami ali pa šiljasta streha izdaja človeško bivališče.

V pokoj in prostranstvo te pokrajine, v ta molakord melanholije zavzem iznenada trdi dur dela: došeli smo do Stalingrada, novonastajajočega industrijskega središča Sovjetske Unije. Rakovna za tovarno raže iz tal. Traktoravod, traktorska tovarna, Barikada, delavnice za oružje in topove. Rdeči oktober. Strojni obrat je le nekaj najbolj znanih imen.

Kmalu nas pa zopet zajame brezkrajna tišina, grčevje na obeh straneh se nagiba proti nepreglednim stepam Kirgizev in Kalmikov. Kakor izgubljene in pozabljenje stote v tej samoti posamezne jurete

iz kož — nestalni domovi pastirskih stepnih prebivalcev. Molilnice s kitajsko usločenim strehami na spomnijo, da smo vstopili v kraljestvo Buddhe.

Zdaj smo hitro na cilju našega potovanja: v Astrahanu, ki ga imenujejo Kalniki "Azijska vrata", Rusi pa "Kaviarska točka".

ROMANTIKA ŠE ŽIVI

Naše stoletje je sicer stoletje našpredka, neglega živiljenjskega tempa in praktičnega mišljenja, vendar se pa še pojavljajo originalni ljudje, ki pripadajo bolj preteklosti, nego sedanosti. Nedavno umrl vojvoda Pleneufe je bil star šele 52 let, pa je bil vendar živ dokaz do romantika na svetu še ni izumrla. Vojvoda Pleneufe se je v resnici pisal John Ottway Pole Sheppard Coffe. Londončanom se je vstisnil v spomin s skandalom na plesti, kamor je prišel v rjavi uniformi in z možico odlikovanje na prsih. Izdal je se za viteza sv. groba. Strokovnjaki so pa dvomili o tem in začeli so iskat v arhivih vojvoda Pleneufe. Toda Coffe je zman takdo dobro pojasnil svoj rodovnik, da genealogom ni prestajalo drugega, nego opustiti iskanje. Njegov davni prednik je baje dobiti plemstvo od Ludvika XVI. Vojvoda Pleneufe ni bil zahezen v knjigah arhiva, pač pa v aktih angleške armade. Služil je pri polku kot poročnik in kot štabni častnik, pozneje je bil pa uradnik v ministerstvu.

V izbi je klečala Frochardka sklonjena nad mrtvim sinom hoteč obudit ga od mrtvih; ogovarjala ga je in prosila, naj odpriči in ji odgovori... Truplo je ležalo v mlački krvi... Peter je stal nepremično na svojem mestu.

Zdela se je, da čaka, da pridejo ponj birci, ki so se res proti večeru pojavili na pragu.

Nekdo je bil obvestil o razburljivem dogodi vojaško patruljo, ki je prispevala bas v trenutku, ko se je kočija doktorja Herberta ustavila pred bajto.

Končno je odšla z doma in zavila naravnost v bežnico, ki je služila pestremu prebivalstvu tega okraja za krčmo.

Privoščila si je žganja, kolikor ga je moga popiti, potem se je pa vrnila v svoj brlog z dvema polnima steklenicama, ki ju je skrila pod slanjačo svojega bornega ležišča.

To pot je morala slavnjačo nekoliko bolj dvigniti. Pri tem se je Jakobovo truplo premaknilo in nekaj kapljic krvi je kanilo bežačici na roko.

— Kri mojega ubogega angelčka! — je zamrmrla, — mojega dragega Jakoba, ki ga ne bom nikoli več videla.

Odmašila je eno steklenico in napravila nekaj krepkih pozirkov, da bi v žganju utopila svoje gorje. In pila je še in še, vnes je pa preklapljal, plakala, sklepala roke in tanala; končno je otopela in umolkula.

Solze so se ji posušile in obupu je sledil krčevit, nemagljiv smeh, smeh, ki se loti blažnjev in pijancev in ki biča razdržene žive do popolne izčrpanosti. Frochardka je dobila tak napak divjega veselja ob Jakobovem truplu... S hroščim glasom je začela prepevati popevko, ki jo je tako pogosto pel Jakob:

— V soboto... v krčmo...
še v nedeljo boni v nji...
...vrnemo se...

Kar ji je odpovedal glas. Usta so ji ostala odprta, izbuljene oči so postale steklene. In zgrudila se je na sinovo truplo.

Tako jo je našel Peter, ko se je zvečer vrnil v brlog. Počasi je stopil k truplu in padael molče na kolena. Zatopil se je v bolestno molitev in klical na pomoč vsemogočnega, da bi mu pomagal pomiriti pekočo vest.

Revež se je dolžil umora, ki ga je kazni zanj rešil dobrski zdravnik. In zdaj, ko je ušel roki pravice, se je obsojal sam. Misil si je, da bo poplačal svoj zločin s skrbjo za tanajočo mater. Pozabil je pa, da mu je bila samo mačeha, ki ga je trpela v hiši samo zato, ker ji je nosil svoj zasluzek.

In ko je tako razmišljjal, so mu drhteles ustnice in šepetal je:

— Odpusti mi, mati!... Odpusti mi, Jakob, če me slišiš tam gori.

Potem je pa slišal v mučni tišini, ki obdaja mrlja, kako njegova mati zamolkljihropi.

Mislil je, da ga bo mati proklela kot morilec njenega ljubljence, da stisne pesti in zakriči nanj:

— Morilec!... morilec!

Mirno je hotel prenesti vse njene psovke in čakati molče, da bi se mati v bolesti in sruši izčrpala. In že je ponuščno povešal glavo.

Kar je starka nehala hropeti in po izbi se je razlegel njen zamolklji glas. Slišalo se je, kakor da poje.

(Dalej prihodnji.)

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

153

Storila je to z vso hvaležnostjo, ki jo je čutila v sreu do dobrega fanta. Govorila je v drhtecim glasom in malo je manjkalo, da se ni razjokala. Zdravnika so njene besede globoko ganile.

— Poskusim rešiti ga! — je dejal. — In takoj grem na delo.

Poklicaj je slugo in mu naročil pripraviti kočijo.

— Pridržim vaju tu, otroka, — je dejal sirotoma, — pri meni bosta stanovali, dokler vama ne preskrbim zavetišča; toda zdaj morem nemudoma v Lourejensko ulico.

— In rešite ga, kaj ne? — je prosila Luisa sklenjenih rok.

Zdravnik je obljubil in hitro odšel.

Vest o Jakobovi smrti se je bila že raznesla po okolici.

V izbi je klečala Frochardka sklonjena nad mrtvim sinom hoteč obudit ga od mrtvih; ogovarjala ga je in prosila, naj odpriči in ji odgovori... Truplo je ležalo v mlački krvi... Peter je stal nepremično na svojem mestu.

Zdela se je, da čaka, da pridejo ponj birci, ki so se res proti večeru pojavili na pragu.

Nekdo je bil obvestil o razburljivem dogodi vojaško patruljo, ki je prispevala bas v trenutku, ko se je kočija doktorja Herberta ustavila pred bajto.

— V soboto... v krčmo...
še v nedeljo boni v nji...
...vrnemo se...

Kar ji je odpovedal glas. Usta so ji ostala odprta, izbuljene oči so postale steklene. In zgrudila se je na sinovo truplo.

Tako jo je našel Peter, ko se je zvečer vrnil v brlog. Počasi je stopil k truplu in padael molče na kolena. Zatopil se je v bolestno molitev in klical na pomoč vsemogočnega, da bi mu pomagal pomiriti pekočo vest.

Revež se je dolžil umora, ki ga je kazni zanj rešil dobrski zdravnik. In zdaj, ko je ušel roki pravice, se je obsojal sam. Misil si je, da bo poplačal svoj zločin s skrbjo za tanajočo mater. Pozabil je pa, da mu je bila samo mačeha, ki ga je trpela v hiši samo zato, ker ji je nosil svoj zasluzek.

In ko je tako razmišljjal, so mu drhteles ustnice in šepetal je:

— Odpusti mi, mati!... Odpusti mi, Jakob, če me slišiš tam gori.

Potem je pa slišal v mučni tišini, ki obdaja mrlja, kako njegova mati zamolkljihropi.

Mislil je, da ga bo mati proklela kot morilec njenega ljubljence, da stisne pesti in zakriči nanj:

— Morilec!... morilec!

Mirno je hotel prenesti vse njene psovke in čakati molče, da bi se mati v bolesti in sruši izčrpala. In že je ponuščno povešal glavo.

Kar je starka nehala hropeti in po izbi se je razlegel njen zamolklji glas. Slišalo se je, kakor da poje.

(Dalej prihodnji.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjige, ki vas bô zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI

Na močnem papirju s platenimi pregiblji 7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:

Dravska Banovina 30

Ljubljanske in mariborske oblasti 30

Pohorje, Kozjak 30

CANADA 40

ZDRUŽENIH DRŽAV: 40

VELIKI 40

MALI 15

NOVA EVROPA

..... 60

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizoma, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštno znamko po 1 ali 2 centi. Če pošljete gotovino, rekomendirajte plimo.

**K N J I G A R N A
"GLAS NARODA"**

216 W. 18 Street
New York, N. Y.

